

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 43
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 28 ЮЛИ 2015 г.
В ЗАЛА 201 В СГРАДАТА НА НАЦИОНАЛНИЯ ИНСТИТУТ НА
ПРАВОСЪДИЕТО

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Христо Иванов - министър на правосъдието

/На заседанието присъстват поканените за участие административни ръководители/

/Откриване на заседанието - 13,40 ч./

ХРИСТО ИВАНОВ: Добър ден, колеги. Днес имаме дневен ред с точка единствена - Обобщаване на резултатите от обсъждането на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт и Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България, с органите на съдебната власт.

Моля по дневния ред, ако има становища? Няма. В такъв случай, ако приемете одобрения дневен ред, моля да дадете знак с ръка. Приема се. Благодаря.

Давам думата на г-жа Юлиана Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаеми колеги, уважаеми магистрати, присъстващи и уважили нашето заседание, и уважаеми журналисти, тъй като за пръв път в нашия мандат ще проведем такова заседание, на което журналистите да присъстват и в залата при провеждането на заседанието на Съвета.

Известно е на всички, че от 19 юни до 6 юли тази година Висшият съдебен съвет заедно с председателя на Върховния касационен съд и, подчертавам, в присъствието на министъра на правосъдието, който уважи всички съдебни апелативни райони, се постаряхме да направим обсъждане на двата законопроекта - за изменение и допълнение на Конституцията на Република България и за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, във вида, който беше предложен от Министерството на правосъдието.

Въпреки че в момента този Закон за изменение и допълнение на Конституцията, който обсъждахме, е оттеглен, темите остават, така че намирам за достатъчно актуално и затова ще включа в обсъждането и тези конституционни, да ги нарека, теми, които бяха предмет на обсъждане.

Държа да подчертая, че в обсъждането по апелативни райони се включиха съдии от всички нива съдилища - районни, окръжни и апелативни. Бяха изразени множество най-различни критики, препоръки и мнения по двата законопроекта. Както и друг съм имала повод да кажа, очаквано тежестта на разискванията беше върху Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, тъй като това са нормите, които в най-пряка степен обуславят устройството на съдилищата и работата, както на магистратите така и на контролните и административни органи в съдебната власт.

Наред с разискванията, които станаха в рамките на тези събрания, успяхме да инициираме попълване на анкетни карти от присъстващите магистрати. Подчертавам, че те не са разпространени във всички органи на съдебната власт. Разпространявани бяха само в тези събрания и бяха попълвани от магистратите, които са пожелали да ги попълнят. Идеята на тази анкета не беше да се осигури някаква представителност на отговорите на зададените въпроси, а по-скоро да се очертаят тенденции и да се включат със свое мнение и магистратите, които чрез присъствието си са заявили заинтересованост към въпросите, но поради нормалната времева ограниченост на разискванията в рамките на събранието не са успели да изразят своето лично становище по принципните въпроси, които бяхме поставили. Така че тези анкети, които са попълнени от 241 съдии, са попълнени от съдиите, пак подчертавам, присъствали на тези събирания, а с това и изразили изключително активното си отношение към промените.

Освен това анкетата е попълнена и от 80 души следователи, пак по тяхно желание, които в рамките на техни форуми, са имали възможност да направят обсъжданията.

Преди да представя проучванията, които направихме чрез анкетите и по-скоро отговорите на въпросите от анкетите, ще кажа, че се постаряхме да обобщим устните изказвания, тези които са документирани в протоколите от събранията по апелативни райони и които са изпратени писмено до Висшия съдебен съвет, така че да могат да бъдат полезни, включително на Министерство на правосъдието, при отчитане на полезността и евентуалните недобри решения в законопроекта, който ни се предлага.

По Закона за изменение и допълнение на Конституцията ясно изразена подкрепа има идеята за обособяване на две колегии.

Различията са по отношение състава на двете колегии. Докато съдиите одобряват намерението колегията за съдии да бъде доминирана от съдии, избрани чрез пряк избор, то прокурорите възразяват срещу предложеното съотношение на тяхната колегия, поради опасението, че политическото влияние може да се окаже по-силно от професионалното.

За съжаление един въпрос, който не е срещнал нито един глас „против“ от тези, които са изразили мнение и които са попълнили анкетите, е отпадналото намерение за отпадане на тайното гласуване в Съвета. Съдиите, също така, са дали изключително положителна оценка на намерението, което също отпадна, всеки съд да може да сезира Конституционния съд при установяване на противоконституционност на даден закон. Изключение от това мнение правят съдиите от Върховния касационен съд и Върховния административен съд.

Аз няма да коментирам по какви причини и въобще няма да коментирам мотивите за тези резултати, които са се получили.

Масово одобрение среща и идеята управлението на съдебните сгради да се възложи на Висшия съдебен съвет. Идея, която, доколкото сме запознати с новия законопроект, също е отпаднала. Остана ли? Извинявам се.

Много повече са изказванията по отделните предложения в Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Аз няма да ги изброявам всички, защото в доклада за обобщението са изложени основните от тях. Ще спомена само по направления. Докато идеята за обособяване във Висшия съдебен съвет, като единен орган, на две самостоятелни колегии, среща одобрение, то масово неодобрение среща идеята за сесийно действащ Висш съдебен съвет. Не само в изказванията, а и в

анкетите проличава това и ще се видят процентите, когато преминем към техния графичен израз.

Съществува предложение, което не е залегнало в проекта, но което също масово се изразява - принципът на случайното разпределение на делата да бъде допълнен с принципа за съобразяване с вида на делата и с натовареността на магистратите. Нещо което, в електронните програми в момента, в много от съдилищата се постига и без то да е прокламирано в закон.

Принципът - избор на членовете на Висшия съдебен съвет от квотата на съдебната власт „един магистрат - един глас“, се подкрепя. Има обаче възражение срещу формата, при който да се осъществи този избор, като съдиите, основно от извънстоличните съдилища, изразяват резерви по отношение на провеждането на общо събрание, тъй като не всички от тях биха могли да присъстват на това общо събрание. В тази връзка ще кажа, че има възражение и срещу така наречения „падащ кворум“ при провеждане на това събрание, защото се изразяват опасения, че може да се стигне до избор със сравнително малко на брой гласове.

Естествено, наред с критиката има и предложения и тези предложения са, първо - за устройване на електронен избор и второ - при невъзможност за такъв, за устройване на изборни пунктове по апелативни райони. Обстоятелство, което би облекчило присъствието на много повече съдии при провеждане на избора.

Във връзка с устройството на Висшия съдебен съвет също има много съмнения. Аз вече казах, че критиките, основно и в голямото мнозинство на изказалите се, са във връзка с възможността Висшият съдебен съвет да действа на няколко нива. Първо, сесийно действащи членове на Съвета. Второ, постоянно

действащи комисии от магистрати, които също са избрани и командировани за една година. Третото ниво е администрацията на Висшия съдебен съвет. Смята се, че тази структура е тромава. Изказаха се съмнения, че се възстановява един модел, който е отречен от по-ранна практика, а има и много резерви по отношение на възможността тези постоянни комисии да действат ефективно, при положение, че една година е твърде кратък срок, в който магистратите да се настроят, да се обучат и да действат компетентно при извършване на своята дейност, като членове на тези комисии. Има се предвид спецификата в работата по атестиране, по дисциплинарни производства и по професионална етика, каквито три комисии се предлагат.

Освен това, пак подчертавам, че съдиите, извън столичните съдии, смятат, че изискването за ранг „член на ВКС и на ВАС“, при избора на членове за тези комисии, е дискриминиращо, тъй като всеизвестно е, че столичните съдии винаги се движат с един ранг напред.

Разбира се, тук се изказват и съображения от битово естество, които няма да споделям тук, но за всеки, който пребивава в това битие, е ясно, че преместването за една година, от едно място за живеене в друго, е трудно и неоправдано.

Много критики събира института на съдебните заседатели. Смята се, че промените там са недостатъчни. Има възражение срещу това общинските съвети, като политически органи, да продължават да предлагат списъци на съдилищата за избор. Има предложение Етичните правила за съдебни заседатели да се приемат от Висшия съдебен съвет, за да бъдат еднакви за всички, а не от всеки орган отделно. И други по-големи подробности

по отношение института на съдебните заседатели, които също ще изпратим на министерството.

Текстовете, засягащи правомощията на общите събрания и на председателите. Те са разположени на различни места в закона, съобразно нивото на съдилищата, но критиките спрямо тях са еднакви. Смята се, че не е добре балансирано съотношението между самоуправление и отговорността на председателите. Искам да подчертая, че това недоволство е изразено не само от председателите, т.е. от административни ръководители, а и от съдии. Текстовете, които срещат най-много възражения, това са ал. 3 на чл. 79 и останалите аналогични тестове, които предвиждат една трета от съдиите да могат да приемат решения по въпроси, които са от компетентността на председателя. Смята се, че по този начин отговорността на председателя и концепцията, която той е възприел и която е одобрена чрез избора му от Висшия съдебен съвет, би била накърнена.

Освен това, въпреки че, като цяло, се приветства разширяването на компетентността на общите събрания и ролята им в тях, съдиите не смятат, че трябва ролята на председателя да бъде сведена до чисто декларативна, защото, както се вижда от последващите текстове, на председателите се отнемат и други административни функции. В тази връзка ще подчертая острата критика срещу идеята администрацията да бъде извън контрола на председателя, съдебната администрация имам предвид, а да остане под контрола на съдебните администратори. Това е текст, който също е масово критикуван и не само конкретния текст, а въобще цялата идея, която е заложена в това.

По отношение ограничението за заемане на ръководните длъжности за повече от един последователен мандат, общо взето изказаните мнения са в посока - ние нямаме нищо против, но този текст би бил противоречащ на конституцията при положение, че в чл. 129, ал. 6 от Конституцията са заложени двата мандата на административните ръководители.

Исклучително много, и с това смятам да приключа, исклучително висока степен на критика е срещнало изменението или по-скоро приемането на нов Раздел 1а в Глава 9, която урежда нов механизъм за деклариране и за разрешаване на конфликта на интереси. Само че докато ние посещавахме апелативните райони, стана ясно, че тези норми ще претърпят съществени промени и затова тук няма да отразя критиките, тъй като министърът на правосъдието даде ясно да се разбере, че тази глава, която е подготвена преди други законодателни предложения, няма да остане в този смисъл.

Освен всичко останало стана ясно - идея, която се подкрепя от мнозинството от магистрати, че декларирането и решаването на въпросите за конфликт на интереси, както и останалите проверки за почтеност и професионална етика, ще бъдат извършени от един единствен орган и то ще бъде вътре в рамките на съдебната власт, и никакви други държавни органи няма да се занимават с тези въпроси спрямо магистратите. Факт, който удовлетворява магистратите, както става ясно от техните изказвания и изложения.

Аз се изкушавам да засегна още един проблем, който също е много масово залегнал в критиките и той е критиката относно намаляване на процента за външен прием в съдебната система, вместо възприемане на по-радикалната идея, а тя е

външен прием в системата да се допусне до окръжно ниво. В апелативните и върховните нива на органите на съдебната власт да не се приемат юристи, които не са имали качество на магистрати на предходни нива. Тази идея не е нова. Тя се поддържа от все повече колеги в системата, защото по този начин се обезпечава по-висок професионализъм на магистратите, които работят в системата, а също така се осигурява и възможност за справедливо кариерно израстване.

Разбира се, има много критики по отношение на конкурсите и на атестациите. Това са проблеми, които са редовно и постоянно критикувани. Аз ще ги спестя в момента, защото от самия закон се вижда, че тази уредба е поднесена в доста суров вид и най-вероятно ще претърпи развитие в по-нататъшната работа по законопроекта.

По отношение на анкетите. Съзнателно сме обобщили анкетите по отделно за следователи и за съдии. Аз ще помоля да се покажат графиките и резултатите на екрана.

На въпроса - **„Необходима ли е предложената конституционна промяна?“**, както виждате следователите в мнозинството си са отговорили „по-скоро НЕ“. Съдиите в мнозинството си са отговорили с „ДА“ и „по-скоро ДА“. Имаме 60 %.

На въпроса - **„Приемате ли предложеното разделение на ВСС на две колегии?“** - следователите в своите 60 % са отговорили „НЕ“, съдиите в 61 % са отговорили „ДА“.

„Одобрявате ли предложеното разделение на правомощията на двете колегии на Съвета?“. Следователите са отговорили в 61 % „НЕ“. Съдиите 56 % „ДА“.

Аз искам да кажа за всички, които се интересуват, че на сайта на ВСС веднага след заседанието ще бъдат качени всички материали.

На въпроса - **„Трябва ли мандата на ВСС да се намали от 5 на 4 години?“** - следователите - 44 % „НЕ" и с 6 % „по-скоро НЕ" стават общо 50 %. Останалите 50 % са „по-скоро ДА". При съдиите 42 % „ДА", с 11 % „по-скоро ДА", което прави 53 %.

„Подкрепяте ли отпадането на конституционното изискване за тайно гласуване по кадрови въпроси?". Следователите в 52 % са отговорили с „НЕ". Съдиите в 49 % са отговорили с „ДА" и 9 % „по-скоро ДА".

„Прехвърлянето на управлението на имотите на съдебната власт от Министерство на правосъдието". Следователите - 34 % „ДА" и 14 % „по-скоро ДА", стават общо 48 %. За съдиите този отговор е 59 % „ДА" и 12 „по-скоро ДА", стават 71%.

„Увеличаването на правомощията на Инспектората по отношение етичното поведение и проверките за частни интереси и имотно състояние". Следователите - 50 % „НЕ" и 21 % „по-скоро НЕ". Съдиите 60 % „НЕ" и 16 % „по-скоро НЕ".

Подчертавам, че на тези въпроси беше отговорено преди да стане ясно, че това ще бъде единственият орган, който ще се занимава с тези въпроси.

„Възможността всеки съд да сезира Конституционния съд при установяване на несъответствия". При следователите процентът на подкрепа е 45 и 26 % „по-скоро ДА". При съдиите е 46 % с 18 % „по-скоро ДА". Както се вижда убедително мнозинство.

„Процедурата за избор на членове на ВСС от квотата на магистратите". Следователите я подкрепят 44 % с „ДА" и 23 % с

„по-скоро ДА". Съдиите с 50 % „ДА" и 16 % „по-скоро ДА". Става въпрос за прекия избор на членове на Висшия съдебен съвет.

„Закриването на Върховната административна прокуратура". Не се подкрепя от следователите с „НЕ" и „по скоро НЕ" в рамките на 74 %. От съдиите тази идея се подкрепя с 57 % „ДА" и 13 % „по-скоро ДА".

Идеята **„ВСС да е непостоянно действащ орган"**. Следователите - 52 % „НЕ" и 19 % „по-скоро НЕ". На същия въпрос 62 % от съдиите са отговорили с „НЕ" и 5 % с „по-скоро НЕ".

„Постоянно действащи комисии към непостоянно действащ ВСС". Следователите не подкрепят идеята с 57 % и 11 % „по-скоро НЕ". Съдиите не подкрепят идеята с 66 % и 8 % „по-скоро НЕ".

„Подкрепяте ли новите правомощия на общите събрания за сметка на административните ръководители?". При следователите най-големият процент „ДА" е 32 и „по-скоро ДА" - 26 %. При съдиите 37 % „НЕ" срещу 35 % „ДА".

Между другото това са отражения и на словесните мнения.

„Подкрепяте ли идеята административните ръководители да не могат да вземат длъжността два последователни мандата?". Следователите са разделени - 38 % „ДА" и „по-скоро ДА" 13 %, общо малко над 50 %. При съдиите 49 % „НЕ" и „по-скоро НЕ" 10 %.

Пак повтарям, това беше словесно обяснено с обстоятелството, че този текст може би, според една част от съдиите, противоречи на конституцията.

„Промените в конкурсите за назначаване, преместване и повишаване". Следователите не ги одобряват с 63

%. Съдиите 32 % одобряват и 32 % „по-скоро ДА“, общо стават 64 % одобрение.

„Подкрепяте ли промяната при формиране на конкурсните комисии?“. Следователите не одобряват с 34 % „НЕ“ и 15 % „по-скоро НЕ“. Съдиите - 29 % „НЕ“; 28 % „ДА“; „по-скоро ДА“ е 32 %, което накланя везните към одобрението.

„Предложения модел на атестиране“. При следователите „НЕ“ и „по-скоро НЕ“ е 53 %. При съдиите „по-скоро ДА“ е 29 %, „ДА“ е 25 %; 31 % на 15 % са „НЕ“ и „по-скоро НЕ“. И там нещата не са много разграничени, но все пак положителните отговори са повече.

„Промените в дисциплинарното производство.“ Не се одобряват от следователите с 60 и няколко процента. „ДА“ и „по-скоро ДА“ 26 %. Имаме малък превес на одобрение от страна на съдиите.

„Подкрепяте ли електронното правосъдие да е управлявано от МП?“. Следователите - 56 % „НЕ“; 28 % „по-скоро НЕ“. При съдиите положението е 38 % „НЕ“ плюс 9 % „по-скоро НЕ“, както и 36 % „ДА“ и 17 % „по-скоро ДА“.

„Подкрепяте ли липсата на промени в статута на отстранения от длъжност?“. Тук има критика към липсата на промени, което не е съвсем коректно, защото по проекта отпада втората алинея на текста. Не е уточнена процедурата, но за сметка на това е в по-изчистен вариант.

Искам да кажа, че абсолютната 10-годишна давност на дисциплинарната отговорност също се критикува масово, като се приема, че този срок е прекомерен. Той е сравним с давността за престъпления по Наказателния кодекс.

С това приключвам.

Искам да заявя, че от Прокуратурата и от административните съдии нямаме подадени становища по ЗИД на ЗСВ в Правната комисия.

ХРИСТО ИВАНОВ: Тази сутрин се получи становище от главния прокурор. Заповядайте, г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, аз ще поискам думата малко по-късно, за да изразя становището на Прокуратурата, като поднасям извинения и на министъра на правосъдието и на Вас, че становището бе обобщено едва снощи и в крайна сметка днес сутринта е представено, като е публикувано и на интернет страницата на Прокуратурата.

Това, за което вземам думата сега е, за да попитам г-жа Колева съвсем процедурно следното. Може ли да кажете още веднъж колко е общият брой на анкетираните? От тях колко е общият брой следователи и колко е общият брой анкетирани прокурори, тъй като аз никъде не видях становище на прокурори? **/Намесва се Ю. Колева: Няма такива./** Това че няма такива мисля, че е видно за залата. Може би за някои ще е радостно да ги няма въобще в съдебната система. Но това, което се опитвам да кажа е - защо анкетата не е обхванала прокурорите?

Второ. Никакъв укор към правилите анкетата, но искам да знам на какъв принцип е правено това проучване и защо не е достигнало поне до прокуратурата?

И най-сетне, ще ме извините, не търся отговорност, не задавам въпроса „Кой?“, но ще го задам - Кой го прави това проучване и реши, че представителността се изчерпва с 80 от 512 следователи и с 0 от 1400 прокурори? Просто, моля Ви, тези технически разсъждения да ми дадете. Съжалявам, но за мен това не е представително изследване, меко казано.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз мисля, че бях ясна, но за тези, които не са разбрали, отново ще повторя.

Изследването с анкетните карти няма абсолютно никакви претенции за представителност. Обясних, че тези анкетни карти са представени и попълвани във времето, в което се проведоха разискванията по апелативните райони със съдиите. Отделно, по желание на следствието, им бяха изпратени анкетни карти. На Прокуратурата мисля, че е предложено попълването на такива анкетни карти, но тъй като е съвсем доброволно попълването, никой не е искал, нито задавал въпроса дали са попълвани тези анкетни карти. Имали сме абсолютно същия подход и по отношение на следователите, и по отношение на съдиите.

Що се отнася до броя, ще повторя. Съдии 241 души и 85 души следователи са участвали в това анкетиране.

Пак повтарям, нямаме никакви претенции за представителност. Просто това, което сме събрали, това изразяваме в момента, защото смятаме, че всеки, който е активно ангажиран с тази промяна, би могъл по един или друг начин да изрази становището си. Още повече, че има и десетки мнения от органи на съдебната власт, писмени, които също са качени на сайта, включително от отделни магистрати. И от организациите на прокурорите, на съдии, и отделни органи на съдебната власт.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря на г-жа Колева.

Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Процедура. За да приключим с изясняването на този въпрос, аз, като представител на съдийската квота, искам да попитам г-жа Колева общият брой на съдиите колко е, защото виждам, че са участвали 241 броя? Колко е общият брой

на съдиите в държавата, за да получим представа колко са участвали в анкетата?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Г-жо Георгиева, аз не съм член на Комисията по предложения и атестиране, за разлика от Вас. Мисля, че би трябвало да е ясно колко са съдиите за всеки един член на Висшия съдебен съвет.

КАМЕН ИВАНОВ: Съдиите са 2203.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Добре. Да кажем, че те са 2203, а са участвали 241, т.е. да стане ясно какъв е процентът на участвалите съдии. Тоест, 10,9 % са участвали в анкетата.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Петкова, заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря, г-н Министър.

Също искам да кажа, че тази извадка не я считам представителна, още повече що се касае до съдиите, тъй като, както на събранията по апелативни райони, където аз присъствах почти на всичките, не бяха поканени административните съдии. Това са 28, 29, дори, съдилища и Върховният административен съд нямаше представители точно на тези събрания. Отделно е имало събрание на ВАС, становище, но в тези анкети не присъстват и не са изразени становища на административните съдии.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря, г-жо Петкова.

Ако ми позволите само няколко ремарки да направя. Доколкото ние сме вносителите на Законопроекта за Закона за съдебната власт, не за Конституцията, бих искал за тези взаимоотношения да благодаря на Висшия съдебен съвет и лично на председателя на Върховния касационен съд, който всъщност даде идеята за тези събирания. Това вероятно обяснява техния формат и аз не мисля, че тук е имало някакво дискриминационно намерение.

Важното, което трябва да се каже от моя гледна точка, е следното. Аз лично съм изключително благодарен за тези обсъждания и за огромното богатство на мненията и становищата, които се получиха, както на място, така и писмено. Успях да се запозная със становището на главния прокурор, което получих тази сутрин и също благодаря за него. **/Намесва се С. Цацаров: Това е становище на Прокуратурата./** Да, на Прокуратурата. За което също съм благодарен.

Ние в момента работим по анализ на всички тези материали, които се получиха, за да можем да ги отразим в една следваща версия на законопроекта. И предвиждаме да се направи още един цикъл на дискусии, които да бъдат тематични, по темите, които повдигат най-много въпроси. Разбрали сме се предварително с Висшия съдебен съвет темите, които конкретно касаят идеите относно конкурсите, заедно да ги обсъдим. Така че нека да не се създава някакво усещане, че това е някаква окончателна картина и що се отнася до това, което виждаме като обобщения, че то е представително и окончателно. Аз мисля, че ние виждаме просто едно моментно обобщение на втория цикъл от дискусии, което е информативно толкова колкото е, без никакви претенции.

Септември месец дискусиите ще продължат. Тези колеги, които по един или друг начин не са могли да се включат, ще имат възможност да участват, така че нека да не гледаме на това като някаква последна точка.

Много благодаря за свършената работа на екипа.

Г-жа Итова, заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Аз исках да направя предложение, но Вие всъщност изразихте Вашето съгласие да се направят едни такива срещи по определени теми и аз мисля, че това ще бъде един

много по-работен вариант, защото Вие, както видяхте, тъй като присъствахте на събранията, които се проведоха, съдиите имат доста критики. Те бяха разхвърляни по определени текстове и смятам, че ще бъде много по-ползотворно, ако се разпределим по теми и започнем да работим по текстове. Може би в същия формат да поканим и всички магистрати, които участват в тази съдебна система и да излезем с някакво конкретно предложение. А защо да не определим и в момента дати по темите, по които да се работи, защото по-голяма част от нас смятат, че Законът за съдебната власт не трябва да бъде следствие на промените в конституцията.

Искам да кажа, че ние още в началото на 2013 г. сме направили нашите предложения за промени в Закона за съдебната власт, тъй като смятаме, че съдебната реформа няма как да бъде извършена без участието на Министерство на правосъдието и на законодателната власт.

Комисията по предложения и атестиране си направи труда и направи обобщение на всички протоколи от проведените общи събрания, като ние ще качим тези анализи и обобщения на сайтовете ни.

Според мен има някаква неточност в цифрите, които ние отбелязваме. Оказва се, че по-скоро се набляга на промените в начина на атестиране, но това, което ние направихме като анализ, не е точно така. В Апелативен район-Пловдив, Апелативен район-Варна и Апелативен район-София се задаваха въпроси защо предложенията, които бяха направени от работната група, която беше създадена преди една година към Комисията по предложения и атестиране и които предложения, касаещи редуциране на атестирането с конкретни предложения за текстове, не са включени

в Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Това са въпроси, които се зададоха.

Зададоха се също така въпроси, има неяснота по отношение на това има ли парични ресурси за създаването на тези комисии към Висшия съдебен съвет? Иначе действително становището по отношение създаването на такива комисии по-скоро се приема, но също има доста противоречия за това.

В тази връзка аз мисля, че тези въпроси трябва да бъдат разисквани и ще бъде добре, ако се направят общи събрания и действително се чуе, че предложенията, касаещи специално атестирането, не се възприемат от магистратите. Ние сме направили едно такова проучване.

По отношение на конкурсите действително е това, което се каза, но там също има едно голямо поле за дискусия. От анализа, който направихме обаче, дори и съдиите изразяват резерва по отношение коренната промяна, която в проекта се предвижда, за конкурса за първоначално назначаване, а именно, че магистратите, които не са съдии, прокурори или следователи, за да участват за място съответно за прокурор, съдия или следовател, трябва да се явят на така наречения външен конкурс. Тоест, от една страна те са магистрати, а от друга страна трябва да се явяват на конкурс за първоначално назначаване. Има доста критики към този текст. Ние трябва да имаме някакъв работен вариант на проекта или по-скоро да ни кажете Вашето виждане: смятате ли, че може да се работи по ЗСВ и той да бъде внесен преди промените в Конституцията, или поне по отношение на достъп дори...които нямат противоречие и с Вас няма противоречие, и между магистратите няма противоречие за отделни теми?

ХРИСТО ИВАНОВ: Позволявам си веднага да отговоря. Що се отнася до времето, нещата със законодателния процес по отношение на..Така че аз на този етап не бих могъл, честно казано, да направя някаква ясна прогноза как ще се развият нещата във времето. Моето намерение е ние да работим върху ЗСВ и да го обсъждаме докато стигнем до някакви достатъчно ясни текстове и решения по отделните тематични области и междувременно да видим как се движи конституционния процес, и тогава ще направим преценка какво е тяхното съотношение. Трябва да ви кажа, че има индикации, сега в момента това е много рано, но чуваме мнения, включително за това, че трябва в КС нещата доста бързо да се развият и не е изключено да ни изпреварят.Така че на този етап аз просто бих се фокусирал върху съществуването на нещата, що се отнася до ЗСВ. Що се отнася до Конституцията, вносителите са народни представители и Парламента си определя темпа на работа и това как ще се развиват нещата. Когато сме готови с това ще направим преценка какво се случва по другата писта. Така че това е на този етап най-рационалното, при положение, че ние нямаме никакъв ясен график, поне в тази точка, която се ... Но, готов съм, едва ли тук сега пред медиите, но да седнем след това заседание и да направим график за работата по конкретните теми, защото наистина всички тези въпроси, които Вие очертахте и г-жа Колева, имат нужда от още дискусии, така че работата продължава.

Някой друг, колеги? Заповядайте, г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н министър. Хубаво е, че минахме обсъждането по същество, но все пак ми се ще да се върнем малко по-назад. Причината заради която провеждаме днешното заседание, е едно решение на ВСС от 28 май т.г., с което взехме решение да се проведе обсъждане по всички апелативни

райони в страната, като тази организация беше възложена съответно на председателите на ВКС, ВАС и на главния прокурор. Хубаво е, че днес ще чуем освен становището от обсъжданията сред съдиите от всички апелативни райони и становището на прокуратурата, каквато беше и целта на провеждането на този форум, съгласно същото решение на ВСС, а доколко становища, по които съдиите участвали в тези събрания по апелативни райони е представително или не, на мен ми се иска да се съсредоточим върху съдържанието на обсъжданията, а не върху това колко съдии са участвали или са попълнили анкетата. И ми се иска, г-н министър, да продължа казаното от г-жа Итова, но по една друга тема, която г-жа Колева в направеното обобщение на становищата каза, че няма да се спре на многото въпроси, които възникнаха в обсъжданията по апелативни райони, а то е свързано с Глава 9, новия Раздел 1а, който касае проверката за конфликт на интереси и другите въпроси свързани с деклариране. И ще Ви кажа защо поставям този въпрос. Притеснението ми идва от факта, че законодателната програма в Парламента, в ден петък – 31 юли, като точка в дневния ред е включено първо четене на Закона за предотвратяване на корупцията сред лицата заемщи висши публични длъжности. В същият този закон, който е в програмата за първо четене, чл. 5, ал. 2, в кръга на лицата, за които този закон се прилага, съгласно текста внесен за гласуване в пленарна зала, попадат и съдиите, прокурорите и следователите. Спомням си на обсъжданията по апелативни райони, това, което и г-жа Колева подчерта, че тази материя в ЗСВ ще остане за по-нататъшно изясняване. Но си спомням и една заявка, която беше дадена, че цялостната държавна политика, одобрена от правителството със Стратегията, ще следва подход на еднакво третиране на лицата

заемащи публични длъжности, включително и еднакво въвеждане на тази материя и спрямо магистратите, и спрямо другите лица заемащи публични длъжности. И ми се иска при този темп на придвижване на този закон за предотвратяване на корупцията сред лицата заемащи публични длъжности, някак си да се синхронизира и със законопроекта за изменение в Конституцията, новия, който обсъждаме, който също залага на проекта на капацитета на Инспектората и ако остане първоначалната идея тези проверки да бъдат възложени на Инспектората към ВСС, ще следва да се помисли как тази разработка на ЗСВ ще се синхронизира и с другия закон за предотвратяване на корупцията сред лицата заемащи публични длъжности. Това, което ме притеснява е, че този закон изпреварва разглеждането на законопроекта за промяна на Конституцията и ЗСВ.

ХРИСТО ИВАНОВ: Разглеждахме го този въпрос, г-жо Найденова. Общо взето, ситуацията е следната – Законът за предотвратяване на корупцията по високите етажи на властта урежда базово тази материя. В момента първоначално там са включени и магистратите. Има политическо решение и от тази гледна точка промяната в Конституцията, която прехвърля тези правомощия към Инспектората кога ще се случи, за да не се окаже, че към края на годината, когато част от декларациите трябва да се подават да има празнина в законодателството, тъй като този сега съществуващ законопроект, след това, когато ЗСВ уреди тази материя на база евентуално приетите изменения в Конституцията, магистратите просто ще отпаднат по този ред. Но моят ангажимент е, обемът на деклариране на обстоятелства да бъде приравнен за магистратите и останалите висши държавни служители, така че разликата да остане единствено по отношение на

институционалната рамка, а не да има разлика и по отношение на обстоятелствата подлежащи на деклариране. Получава се един малко сложен законодателен процес наистина в това отношение, но това е ситуацията.

Заповядайте, г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Както преди малко г-жа Найденова спомена, действително имаше решение на ВСС, което задължи административните ръководители да организират тези обсъждания по съдилища. И, да, разполагам със становища на почти всички административни съдилища в страната. Не мога да се ангажирам, за съжаление, на този етап със становището на ВАС. Времето от 28 май досега, е абсолютно недостатъчно да се организира пленум на ВАС. Не мога да рискувам отново да бъда обвинен, че съм си присвоил мнението на ВАС, което става, за съжаление по повод изменението на Конституцията. Затова, въпреки че разполагам със становищата и на работната група, касаеща обобщените мнения, както на административните съдилища, така и на множество от колегите от ВАС, днес няма да ви уведомя, не и преди да има такъв пленум. То е от 27 страници, мога да маркирам само някои въпроси, при които становището е почти идентично. Частта, касаеща именно разширяване правомощията на Инспектората и възлагането на разследващи функции на Инспектората, вида на декларациите, които се предполага, че трябва да попълват магистратите, като тук, повечето от колегите, както от ВАС, така и в страната са на мнение, че за нас са налице повече от един нормативен акт, по които подлежи евентуално проверка. Няма как да обясним това обстоятелство, защо в един момент се явяват неравнопоставени магистратите, както останалите лица, заемащи висши държавни длъжности. Поне така изглежда на пръв поглед.

Друг въпрос, който мога да посоча, по който общо взето съвпадат мненията на повече от колегите, е, че в крайна сметка общите събрания не би следвало да получават такива разширени управленчески функции. Те не са никакъв административен орган по смисъла на ... още повече, що се касае съответно до председателите на ВКС и ВАС, те са определени съгласно Конституцията, да имат административни функции а не общите събрания в съответните съдилища. Разбира се, пак казвам, че становището е от 27 стр., само обобщавам тези, за които може да се каже, че има единно становище. Предстоят, разбира се, изменения в НПК, ГПК.

Що се касае до разделението на ВСС, в крайна сметка то е пряко обвързано с измененията на Конституцията, за които ние все пак не знаем какво ще се случи. Разбира се, разполагаме с последния проект, разполагаме с питането отправено към КС, няма как да се ангажираме на този етап със становище, въпреки че такова все пак има.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря, г-н Колев за уточнението. Както казах, предвиждаме някакво скорошно обсъждане, така че, разбира се, че ще изчакаме становището на административните съдилища.

Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, аз ще се извиня още веднъж за късното постъпване на становището на прокуратурата. В същото време ще кажа, че очаквах днешното заседание на ВСС да започне по-скоро с обобщение на постъпилите становища, включително и тези, които са се очертали при обсъжданията по апелативни райони. Разбира се, може би има

нещо, което е попречило, за това, в крайна сметка е и късното постъпване на становището на прокуратурата. Няма да се спирам на становището ни по отношение на ЗИД на Конституцията на Република България, тъй като то е публично оповестено, беше предмет на дискусии, така че ще се концентрирам върху становището, което представяме по отношение на ЗИДЗСВ. Естествено, ще се опитам съвсем накратко да посоча основните моменти на това становище, без да ви отегчавам с неговото прочитане, защото предполагам утре ще бъде публикувано на интернет страницата на ВСС.

Това становище съобразява резултатите от проведените обсъждания във всички прокуратури по апелативни райони, съобразява позициите на прокуратурата от м. ноември 2014 г. по Актуализираната стратегия и, разбира се, това становище държи сметка и за Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система, което е прието от Народното събрание на 21 януари 2015 г.

Законодателните предложения, които са направени от министерство на правосъдието, ние оценяваме в три основни групи.

Първата - предложения, които заслужават, бих казал, безусловна подкрепа, както от гледна точка на въплътената идея, така и от гледна точка на правнотехнически израз на тази идея.

Втората група, са защитими и полезни законодателни идеи, които, според нас, обаче не са получили достатъчно качествена реализация.

И третата група, според нас, са концептуално погрешни и направо казано противоконституционни и неприемливи предложения.

По няколко основни момента. Първо, по отношение на статута и правомощията на ВСС. Прокуратурата подкрепя категорично стратегическото решение за разделяне на ВСС на две колегии, при ясно определяне на техните и на целия пленарен състав правомощия, като подкрепя решението във възможно най-радикалната му форма, а именно – колегите да вземат самостоятелни решения по отношение на кадровите и дисциплинарни въпроси, съответно за съдиите и, разбира се, съответно за прокурорите и следователите. Колегите ми подкрепят безусловно предложението за пряк избор на членовете на ВСС от магистратската квота. Т.е. по принципа - един магистрат - един глас.

Прокуратурата обаче не намира каквото и да е основание да отстъпи на следващо място от изразеното си вече становище по отношение на законопроекта за изменение на Конституцията - било в стария, ако мога така да се изразя, възпроизведено и в новия - според който членовете на така наречената „Прокурорска колегия“ избрани от Народното събрание ще имат мнозинство спрямо членовете, които са избрани от общите събрания на прокурорите и следователите. Нашето становище е категорично – предложението за баланс не съответства на международните стандарти за гарантиране независимостта на прокурорите от политическо и от друго институционално въздействие. За нас, проекта неправилно разпределя правомощията между пленума на ВСС и двете колегии.

Според проекта, колегите самостоятелно и в съответствие с професионалната си насоченост определят броя на съдебните райони на съдиите и прокурорите, както и седалището на съдилищата. Този въпрос за нас е общ за съдебната система и трябва да бъде решаван отделно.

На следващо място. Не подкрепяме идеята ВСС да е непостоянно действащ и по време на мандата му членовете да продължават да изпълняват своите функции като магистрати и професии, например като адвокати. Заявяваме категорично, че тази идея не е въпрос дори и на приемане или неприемане от наша страна. Тази идея категорично противоречи на решението на Народното събрание от 21 януари 2015 г., според което - следва да продължи повишаване качеството и ефективността на модела на ВСС като постоянно действащ орган.

Отрицателно се оценява от болшинството от нашите колеги, създаването на постоянно действаща комисия от магистрати, за подпомагане дейността на колегиите при ВСС. Нещо повече – ние считаме, че замяната на действащия модел постоянно действащ ВСС, усъвършенстван като ВСС, състоящ се от пленум и две самостоятелни колегии, не може да бъде подменяна с идея за непостоянно действащ ВСС, състоящ се от пленум и две колегии, и цели шест, но постоянни комисии към него, по три към всяка колегия. За нас, това представлява прехвърляне на правомощие или буквално казано – обезличаване на непостоянно действащия ВСС и прехвърляне на всички правомощия на постоянно действащите му колегии. Нещо повече – вън от идеята дали това може или не може да се възприеме, такава структура е безумно тромава. Не можем да говорим за непостоянно действащ ВСС и командировани за една година магистрати, работещи в цели шест постоянни комисии към него. Просто заменяме Съвета с комисии.

По отношение на Инспектората. Подкрепяме от всички нови елементи в уредбата и статута на правомощията на Инспектората; изразяваме и принципно съгласие и подкрепяме това, Инспектората да проверява наличието на конфликт на

интереси, вярност и пълнота на имуществени декларации, както и проявите уронващи престижа на съдебната власт и нарушаващи независимостта на магистратите. За нас обаче е неприемливо постоянните комисии на ВСС да възлагат на Инспектората проверки, включително за наличието на икономически и политически зависимости. Това са правомощия, които трябва да бъдат изключително на прокурорската и съответно на съдийската колегия, за всяка от професиите.

Както казах, ще се опитам да посочвам само основните неща, така че минавам на третия въпрос. Той е по отношение на самата прокуратура и ще се постарая да запълня празнината по отношение липсата ни във въпросната анкета.

Положително е становището ни по предложенията за определяне на единна структура на прокуратурата и особено подробната уредба за отчетност на главния прокурор. Категорични сме, че предлаганото закриване на ВАП може да се оцени еднозначно – тотално противоконституционно! Съгласно чл. 126, ал. 1 от Конституцията, структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата. Това е израз на функционалната независимост на органите на съдебната власт и обуславя задължението на законодателя да има прокуратура, която е съответна на Върховния административен съд. Вън от казаното в това становище, лично за мен, логическото, нормалното обяснение за закриването на тази прокуратура и създаването на Административен отдел във ВКП е безкрайно необяснимо. Честно казано, обяснение не може да се намери и в мотивите.

Не приемаме тезата, че уредбата на прокурорските правомощия в ЗСВ било в противоречие с Конституцията, както е записано на стр. 152 от мотивите към законопроекта. Не приемаме

тезата, че чл. 127 от Конституцията изисквал да бъдат сведени до минимум правомощията на прокуратурата извън наказателното производство. Не такъв е разумът на конституционния законодател, очевидно авторите на проекта са пропуснали, че конституционната разпоредба предвижда правомощия на прокуратурата в 6 отделни пункта, от които обаче само 3 са свързани с наказателното производство.

Отмяната на чл. 145 от ЗСВ., лишаването на прокуратурата от правомощията, свързани с предварителни проверки, като цяло са решение, което не просто е необосновано – то е тотално несъгласувано с НПК! Ние не казваме, че такова решение е невъзможно, ние казваме, че такова решение е възможно само в синхрон с промяна на философията или начина на започване на наказателното производство. Отмяната на чл. 145 от ЗСВ без кореспондиращо промени в НПК, води до две неблагоприятни алтернативи. Първата е: или отказ да се образува досъдебно производство, поради липса на достатъчно данни, а втората е - незаконосъобразно образуване на досъдебно производство в нарушение на НПК. И в двата случая ще се накърнят права на граждани, ще нарасне броя на прекратените досъдебни производства и на исковете по ЗОДОВ срещу прокуратурата. Проекта не разписва каквито и да е правила свързани с децентрализацията в прокуратурата, независимо от това, че препоръката на ЕК в последния мониторингов доклад, е да бъдат възпроизведени точно тези предложения на българската прокуратура от ноември 2014 г.

На следващо място, по отношение статута на магистратите. Ние подкрепяме намаляването на относителния дял на свободните длъжности, които се заемат с конкурс за

първоначално назначаване, тъй като за нас това ще има полезен ефект. Позициите над районно ниво трябва да се заемат от магистрати със сериозен опит в съдебната система. Този конкурс обаче трябва да е възможен само за първоинстанционните нива.

Твърде широка почва за субективни оценки поставят изискванията за заемане на длъжност „съдия“, „прокурор“ и „следовател“. Според предложението, кандидатът трябва да притежава социални умения и нагласи относими към успешното справяне с работата на съдия, прокурор и следовател в демократичното общество и на всичко отгоре, съгласно предлаганата нова редакция на чл. 181, ал. 3, т. 10 от проекта, се изисква кандидатът да се представи и в документи, в уверение на това.

Опасност от субективна оценка крие изискването, в конкурсната процедура да се изготвя есе по актуален за обществото въпрос, което позволява на кандидата да изрази своето отношение към ценностите на Конституцията на Република България. Подобно изискване няма място в ЗСВ, който не урежда материя от сферата на образованието, изкуството или културата. Училите от нас по времето на социализма, някак си може би ще се съгласят с мен, че аналогията с така нареченият „политически изпит“ е много силна.

Категорично несъгласие изразяваме с идеята за преминаването на съдия на длъжност „прокурор“ или „следовател“, както и прокурор или следовател на длъжност „съдия“ да става по реда на първоначалното назначаване.

Противоречи на Конституцията предложението за ограничаване на броя на мандатите на административните ръководители и на техните заместници в два последователни, независимо от органите на съдебната власт. Опитът това да се

скрие, като се избегне конституционния термин „административен ръководител” и се подмени с невинното „ръководител на прокуратурата” и „председател на съд”, в крайна сметка не маскира това. Съгласно чл. 129 от Конституцията, ал. 6, административните ръководители се назначават на ръководнаТА длъжност, а не на ръководНА, за срок от 5 години, с право на повторно назначаване.

Категорично неприемливо е, това държа да бъде подчертано съвсем ясно, министърът на правосъдието да предлага на ВСС кандидати за административни ръководители на прокуратури и завеждащи следствени отдели в окръжните прокуратури. Не искам да бъда разбиран грешно – такова правомощие главният прокурор няма в сегашния закон. Главният прокурор, в мое качество, не претендира да има такова правомощие и в бъдещия ЗСВ. Само че главният прокурор и всички негови колеги имат безусловно отрицателно отношение към това, министърът на правосъдието да предлага всички ръководители в прокуратурата, включително и до завеждащите следствени отдели. Слава Богу, това не е предвидено за съдилищата, но това решение дава повод да се счете, че авторите на проекта сякаш не намират основание изпълнителната власт да стои еднакво отдалечено и не зачитат в еднаква степен независимостта на всички органи на съдебната власт.

Противоречие има в уреждане на статута на завеждащите следствени отдели в окръжните прокуратури и специализираните отдели в Националната служба. Проектът предвижда да ги предлага министърът на правосъдието, в същото време обаче проекта запазва чл. 172, ал. 3, съгласно който, този, който решава да ги назначи и кого да назначи, е съответният административен ръководител.

За временното отстраняване от длъжност на магистрати. Противоконституционно е предложението всяка от колегиите на ВСС по отправено от главния прокурор искане, да разрешава дали даден магистрат да бъде привлечен като обвиняем. Проектът на практика развива непризнат от Конституцията квазиимунитет на съдии, прокурори и следователи, срещу наказателно преследване за престъпления от общ характер. Игнорира основополагащ принцип в наказателния процес, че мярката за неотклонение „задържане под стража“ се взема от съда по искане на прокуратурата. Не може да има предварително разрешение на съответната колегия на ВСС, като за тази мярка за неотклонение се въвежда изискване за предварително разрешение от съответната колегия. И само технологично следва да уточня, че дори някой да приеме, че колегиите следва да дават предварително разрешение за задържане под стража, те не следва да го дават на главния прокурор, защото не той отправя искането до съответния съд, а наблюдаващия прокурор. Но, това са технически подробности.

За дисциплинарната отговорност на магистратите. Позитивно оценяваме идеите за редуциране на видовете наказания, разграничаване дисциплинарната отговорност на редовите магистрати, ръководителите, членовете на ВСС и гарантиране на участието им в дисциплинарното производство.

По отношение на електронното правосъдие. Всъщност в тази част в проекта почти буквално следва работен проект изготвен от експертна група на МП в предишното правителство, който оповестен на сайта на министерството на 4 август 2014 г. С риск да засегна авторите на проекта ще кажа, че в останалата си част проектът в много идеи, и да не кажа – в основните си концептуални

идеи, повтаря или дословно възприема идеите на законопроект внесен в МП от Съюза на съдиите в България на 17 март 2012 г.

По отношение на принципа на случайното разпределение. От предлаганата нова редакция на чл. 9 на ЗСВ не следва еднозначен отговор, дали освен в съда принципно ще се прилага и в прокуратурата и в следствието, а нашето мнение е, че категорично трябва да се прилага. Що се отнася за думите, че разпределението става чрез електронно устройство и информационна схема, чисто технически може да се зададе въпроса, че понятието „електронно устройство” е твърде широко, а що се отнася до понятието „информационна схема”, то няма нито легална, нито общо приета употреба и предизвиква колебания дали се има предвид компютърна информационна система или някакви правила.

На следващо място, по отношение на съдебните заседатели. Законопроектът си поставя за цел да гарантира реалното участие на гражданското общество при повишени стандарти за прозрачност и отчетност и при съществено ограничаване на възможностите за политическо влияние. Поне така пише на стр. 158 от мотивите. Тази цел трудно може да бъде осъществена, след като изборът на съдебни заседатели ще продължи да се извършва въз основата на селекция, направена от такива политически доминирани органи, каквито са общинските съвети. Нещо повече – за първи път се предвижда възможност юридически лица с нестопанска цел да предлагат кандидатури за съдебни заседатели. Крайният резултат от това ще бъде, че по-голям брой политически фигури или политически обвързани лица на местно и национално ниво, ще попадат в селекцията на общинските

съвети. Най-сетне, проектът не съдържа важни въпроси, които в крайна сметка, също трябва да намерят решение.

Необходима е коренно нова уредба на вещите лица и преводачите. Пренебрегната е нуждата от създаване на законова рамка, която да реши основни проблеми с натовареността. Вън от вниманието на проекта е останал въпросът за необходимостта от нови, които съвсем ясно да регламентират взаимодействието за пряк диалог на ВСС със съсловните организации на магистратите и да създадат задължение на ВСС да има такъв диалог със съсловните организации на съдии, прокурори и следователи.

Не е отчетена необходимостта от създаване на единен регламент за съдебните служители. Нещо повече – въвеждат се правила за съдебните служители, според които административният ръководител, на практика няма каквито и да е правомощия към тях, бил той в съд или прокуратура.

В заключение, обобщавайки изложеното, прокуратурата застава на позицията, че общата оценка за проекта е отрицателна. Преобладаваща част от нормативните предложения са противоконституционни и концептуално погрешни. Дори защитими и полезни законодателни идеи не са получили необходимата качествена реализация и изпълнението им не подлежи на оптимизиране. Останалите вън от вниманието на авторите на проекта важни въпроси, също допринасят за извода, че той не може да реализира целите заложи в одобрената от Народното събрание Актуализирана стратегия за продължаване на реформата в съдебната система.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря, г-н Цацаров.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Само едно уточнение бих искал...

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте, г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Тъй като главният прокурор повдигна един въпрос, който аз пропуснах, а именно, по отношение на ВАП. В този случай мнението на административните съдии е, че липсват реални мотиви за реструктурирането и съответно прекратяване съществуването на ВАП.

И още едно уточнение, което искам да направя, касаещо Инспектората и разширените му правомощия. По принцип ние сме съгласни с тяхното разширяване, но само ако бъдат проверявани и единствено от Инспектората. И аз мисля, че не би следвало да се явяват....., в който проверките, специално за магистратите, ще бъдат извършвани от неограничен кръг хора.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, г-н министър. Уважаеми г-н министър, ние обсъждаме и в същото време влизаме в един работен ритъм от това, което ни предстои като съвместна работа. Аз се извинявам, че малко ще върна към темата по отношение конфликта на интереси, но смятам, че това е важно, във връзка с това, което Вие последно отговорихте, по повод на това, че на първо четене новият законопроект за превенция на корупцията в петъчния ден ще бъде гласуван. Вие отговорихте, че с оглед на това, че самият законопроект предвижда един общ режим по отношение конфликта на интереси и регулацията м., т.е. включени са и магистратите, този нормативен режим само след това ще бъде взаимстван от този закон и ще бъде привнесен към ЗСВ, като органа по регулация няма да е Бюрото, а ще бъде ИВСС. Правилно съм разбрала до тук. В този смисъл не се ли получава някаква непоследователност, а донякъде и работа на празни обороти с оглед на това, че по време на дискусиата ние се ангажирахме, че ще свалим пред магистратите темата за конфликт на интереси? Вие

сам и в днешното заседание казахте, че определени теми по повод на това, което ще влиза в законопроекта по изменение на ЗСВ, няма ли да се обезсмисли? На практика, с приемането на първо четете на Закон за превенция на корупцията, от там почти механично ще го свалим в ЗИДЗСВ. Какъв е смисълът тогава да правим дискусия по отношение на режима на конфликт на интереси?

Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Стоева, аз, в реакция на много мнения на магистрати, които имаха питане и възражения относно обема на подлежащи на регулиране обстоятелства казах, че той ще бъде уеднаквен в тази част. Има и други елементи, които следва да бъдат обсъдени и съобразени, с оглед спецификата на съдебната власт и на статута на магистратите. Разбира се, ако очакваната версия и по въпроса за отделните обстоятелства ние стигнем до съгласие, че има неща, които трябва да бъдат съобразени, що се отнася до магистратите, стига да се съгласим по това, това ще си бъде отделна уредба. Така че за безсмислие не мога да говоря на този етап. Нека да я проведем тази дискусия и тогава да предвиждаме такива последици.

Г-н Боев.

РУМЕН БОЕВ: Уважаеми колеги, използвам обстоятелството, че форумът е малко по-разширен – има и депутати, има и от медиите, има и колеги от страната, които са ръководители и искам във връзка с промените, особено които се предлагат за Конституцията, и искам да благодаря затова, че ще продължат обсъжданията на ЗСВ, очевидно е, че има за какво. Дано ще възприемат и практическите най-вече идеи на колегите от страната, които са изпратили вече някакво становище във ВСС. На мен ми се ще тук да поставя един въпрос. Г-н министъра знае, че го

поставям доста редовно, но в светлината на конституционните промени, взимайки повод от едно изказване на заместник-министър председателя г-жа Кунева, че първо или второ и въобще като започне обсъждането на конституционните промени, не е лошо пак да се вкарат идеите за тайното гласуване. Да, нищо лошо, защото общо взето виждаме, че магистратите ги възприемат тези промени, но с оглед практиката, която има досега във връзка с финансовото обслужване на съдебната власт, ми се ще малко да се помисли в тази насока, също за конституционни промени и доизглаждания, които най-вероятно ще спомогнат, и да не се създава някаква практика, а понякога и противоречива, поне така се твърди, на КС. Трябва ли да се изпълнява чл. 218 от ЗСВ, във връзка с възнагражденията на магистратите? Закон, дебати, разговори, министър на финансите, процедури и т.н. – Това е положението! През един Закон за бюджета, чиято норма беше обявена по искане на главния прокурор от КС за противоконституционна, там се мълчи, а виждате, че това не е проблем на съдебната власт, колеги – това е проблем на икономическото състояние на страната. Няма такси, няма дела и прочее, така че ние там не можем да търсим резерви. И още, и още неща в тази насока. Т.е. едно много важно нещо, което е един от стълбовете, който ние ползваме винаги като аргумент, когато казваме: Да, нека да преобладават магистратите, това предложения на сума ти комисии – Венецианска, ЕС и други органи и т.н. Не че сега не са 15 съдиите във ВСС и двама бивши, просто тук всички колеги казват - няма съдии и прокурори в настоящия ВСС. Тук стриктно се изпълняват конституционните изисквания да има членове, които са с 15-годишен стаж, юристи, били са такива, такива и безукорни. Дали сме такива – ето ги хората отзад - преценяват/посочва присъстващите в залата/ или поне дават

анонси пред обществото да прецени. Но, такива няма и сега, така че съдийска, прокурорска и прочее, малко ми е странно. Дори ми е странно и винаги ми се иска, дано когато Парламента приеме, дай Боже, тези конституционни промени, за да има някакъв стабилитет, да каже защо пък един прокурор, бивш макар, може да участва в избора, като член на ВСС в избора на председателя на ВКС и на председателя на ВАС, а за съдията и прокурора от Годеч, или там където имаме съдебен орган, той пък да не може да участва и т.н. Просто ще ми бъде много интересно да ми се отговори, та аз да си остана с някакъв логически отговор на тази процедура. Отделно, че примерно един член. 129 не трябва да се четат само 1 и 2 алинея на Конституцията и ал. 3, и т.н., но това е технология. Но чл. 117, колеги, съдебната власт е независима в Конституцията и тя има самостоятелен бюджет. Защо трябва ВСС, по предложение на министъра, това е разписано в чл. 130а, предлага проект за обсъждане на ВСС, той да приема проект и този проект да не се случва никога?! А ние, когато приемем този проект ще си разчетем и парите за вещите лица и за сгради, ако ни се върнат пак, и за възнаграждения, и за застраховки, каквито една година нямахме и знаем защо – защото винаги тези 50-60 милиона не ни се дават, защото се казва така, така, няма ги тези пари! А това е вторият стълб, който винаги се цитира в ЕК от всички – независимостта на съдебната власт, е основното нещо и нейната финансова независимост. А тя се получава при финансов стабилитет, а стабилитета най-добре може да го даде Конституцията и Вие явно сте се убедили, след като се задвижва конституционния проект, така или иначе, от политическите сили.

Ето, в този смисъл ми се иска малко да се помисли също. Проект! – Защо проект? Като отиде да се изпълнява, ще стане

неделимо перо в бюджета на цялата република. Така е. И то там има един разнбой. Нищо не се казва за проекта на бюджета на ВСС, но за проекта на Инспектората се казва, че се приема от НС и е неделима част от бюджета на ВСС. Тази насока, аз мисля, че се дължи и трябва много сериозен отговор и доста сериозни напрежения трябва да се случат в мислене, в обсъждане на тези обстоятелства, за да не се чувстваме неловко. Сега има едно напрежение между институциите. Ние ги искаме от МП – няма! А те са нужни тези пари и не се искат прекомерно. Вие самия считате ли, че ВСС си е надскочил ръста? Нещо по-различно от това да отговори на реалните интереси и реалните щения на нашите колеги? И, което, най-важното - е разписано е от закона. Ние не можем да обясним на колегите: спазвайте стриктно закона; никаква корупция; с този не излизай, там не пий чаша червено вино и т.н. И той вика: „Какво става? 218 защо не го изпълните ВСС?” И един наш колега такъв съвет ни даде с едно писмо, да не приказваме много, защото могат да започнат срещу нас съдебни процедури, че не изпълняваме закона, защото ние трябва да го изпълним – ВСС! Ами, това е положението. Така че в тази насока също ми се ще да се помисли.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Кой да го изпълни закона?

РУМЕН БОЕВ: А, не знам! Колеги, ние като сме събрани тук, сме хора, които изпълняваме закона. Ние много добре знаем, че има още няколко закона и Закон за публичните финанси, които точно и ясно регламентират какво трябва да се направи. Ние искаме да се реши въпросът кардинално, задълбочено, точно и ясно, за да няма примерно това произнасяне на Конституционния съд. На нас това не ни е необходимо, ние какво печелим от това? И никой не печели, Парламента също.

Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Боев, ако имате предложения, защото започнахте от Конституцията, не можах да разбера, може би трябва да се подложи на обсъждане. Що се отнася до бюджета в ЗИДЗСВ ние сме предложили някаква проекция на чл. 218 и някакъв човек направи някакъв знак за изказване на обсъждането в Софийски апелативен район, важните промени, и аз още тогава казах, че ще ги възприемем, но това е, което можем да направим на законодателно ниво. С корекциите на г-н Кожарев, в тази си част проекта като че ли толкова добре се възприе, че никой не го спомена, макар да е най-повдигната иначе тема. Но що се отнася до Конституцията, дайте конкретни предложения, защото аз не можах да разбера точно какво предлагате.

Заповядайте, г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Благодаря. Тъй като в дневния ред днес е записано, че днес ще обобщаваме резултатите от обсъждането на ЗИДЗСВ и ЗИДК в органите на съдебната власт, започнахме с предоставената ни статистика и обобщени резултати, в процеса на този дебат, на този разговор, аз направих едно изчисление, че общия брой магистрати, така както се чу тук в залата колко са, и общия брой анкетирани, разликата е такава, че се оказва, че всъщност анкетата е проведена сред около 7,5% от общия брой на магистратите. Това ми позволява да смятам, че не бихме могли да обсъждаме резултатите от това обсъждане и да обобщаваме резултатите от това обсъждане, защото очевидно, а и всички тук, мисля че се обединихме около това - то не е никак представително. Днес аз чух, както и Вие, от обобщените анализи и идеи на прокуратурата и искам да кажа, че като цяло моето становище е следното. На първо място аз считам, че без изменение

на Конституцията ВСС не може да бъде разделен на прокурорска, съдийска, няма да кажа и друга дума, а ще кажа част. Как ще бъде кръстена всяка една от тези части е друг въпрос, защото така както и в решение 6/2011 г. на Конституционния съд на Републиката е отразено ВСС е единен административен орган, висш административен орган на съдебната власт. Щом е налице решение на Конституционния съд, колкото е определено като такъв, съобразяват се текстовете, членовете на Закона за Конституционния съд, именно чл. 14, ал. 6 и 21, ал. 6 мисля, които повеляват, че решенията на Конституционния съд са задължителни за всички органи, организации и граждани в Републиката и на второ място, че ако един въпрос е разрешен с определение или има решение на Конституционния съд, то той не може да бъде пререшаван. Мен ми се струва, че в Закона за съдебната власт като проект, както ни е предоставен, ще се получат, това го казах и на заседанието на Временната комисия по промените в Конституцията, три отделни административни органа, една прокурорска колегия, която взема самостоятелно решение, една съдийска, която взема самостоятелни решения и пленум, който също взема самостоятелни решения. И това е така, защото всяко едно от решенията, от актовете на тези органи може да бъде самостоятелно обжалвано пред Върховния административен съд, което считам за недопустимо, с оглед на решението на Конституционния съд за един единен орган. И ако се цели, за което аз не се противопоставям, разделяне на ВСС, по-скоро предлагам тези прокурорски, съдебни и съдийски колегии, части, или както и да бъдат те наречени, да действат с такива решения, които по-скоро да не могат да бъдат самостоятелно обжалвани, а като предложения, които да бъдат приемани от целия състав на ВСС, при условията на обвързана

компетентност. Просто е въпрос на законодателна техника да се разреши този въпрос за обвързаната компетентност, с която ВСС няма как да откаже съответното предложение на една от двете колегии, свързано със статута на съответните магистрати.

По отношение на Върховна административна прокуратура освен, че изцяло подкрепям казаното от главния прокурор, аз само допълвам довода, пак с цитираните от мен членове на Закона за Конституционния съд, че има едно решение на Конституционния съд в тази връзка 16/98 г., с докладчик Георги Марков по това дело, където въпросът изцяло е разрешен в същия този дух и е отразено, че трябва Прокуратурата да съответства, структурата на Прокуратурата да съответства на структурата на съдилищата, като са изложени съвсем ясно и точно мотивите защо трябва да бъде така. Ако се предложи Върховна административна прокуратура да бъде закрыта това ще бъде пряко нарушение и на Конституцията, а и на решението на Конституционния съд във връзка с цитираните, както казах, текстове от Закона за Конституционния съд.

Аз мисля освен това, че след като сме се събрали да обсъждаме и анализираме различни резултати, различни хипотези на представения ни проект за изменение на ЗСВ, няма да бъде никак лошо да обсъдим тези предложения, които ВСС е приел на свое заседание, които е предложил в качеството си на такъв орган, на Министерство на правосъдието още през 2013 г., нещо, за което преди малко спомена г-жа Итова. Мисля, че си заслужава, не защото Съвета ги е предложил, а защото те са част от наболели въпроси, с които ние сме се сблъскали директно и пряко по време на нашата работа, а отделно от това голяма част от тези въпроси, особено свързани с атестирането и конкурсите са били обсъждани в

различни региони, тогава когато членове на ВСС са посещавали тези региони и са обсъждани със съответните магистрати, които също са били анализирани, за да могат да се предоставят на Съвета, той да вземе своето решение. За мен няма лошо, няма пречка тези предложения също да бъдат обсъдени и тогава да се прецени дали всички или някои от тях могат да намерят място в този проект. Това е, което исках да кажа.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Кожарев, аз пак казвам - в рамките на тези тематични обсъждания ние ще можем в по-голяма конкретика да обсъдим този пакет от предложения, специално за атестирането, едно ограничаване във времето на атестирането е нещо, по което мисля, че ще имаме особени различия.

Г-н Иванов даде знак, след това Румен Георгиев.

КАМЕН ИВАНОВ: Г-н министър, уважаеми колеги, аз искам да върна разговора по дневния ред, защото темата на днешното заседание е обобщаване на становищата и препоръките по Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт и Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България.

Всъщност вторият законопроект, внесен на 26 март от група народни представители за Закона за изменение и допълнение на ЗСВ на 29-май, поне така е отбелязано на документите, с които разполагам. Обявени са, внесени са за обсъждане. ... на това, казвам, че е внесен на 28-ми, разбира се, че не е внесен на 29-ти, бяха представени за обсъждане и манифестирани като такива и на 28-ми ВСС взе своето решение, определихме колегата Колева и колегата Георгиев, заедно с г-н Чобанов и главния прокурор, председателят на ВКС и председателя на ВАС като хората, които да проведат обсъжданията по начина, по който беше разписано това в

решението на ВСС. Сега изслушахме заявеното от колегите по апелативните райони, представено от г-жа Костова. Аз държа да подчертая, че становище в тази насока ВСС няма, защото по предложена точка от дневния ред на заседание на ВСС беше прието решение, с което ВСС отказва обсъждане на измененията по Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България. Мотивите бяха, че ние няма за какво да обсъждаме тези предложения, тъй като те касаят необходимостта да бъдат проведени от Велико Народно събрание и се явява безпредметно да бъдат предмет на обсъждане от ВСС. Всъщност ВСС на отделно свое заседание не е обсъждал изрично предложения законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Така, че заявеното от всеки един от нас тук ще бъде в негово лично качество, а не като обобщено изложение на ВСС. Подчертавам - ние такова обобщено становище към настоящия момент нямаме, нито по Закона за изменение и допълнение на Закона за Конституцията на Република България, нито по Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Точно поради това ще изразя собственото си становище и ще подчертая, че от първоначалните предложени за обсъждане промени по Конституцията на Република България се стигна до един вариант, обявен в миналия петък, в който останаха три основни параметри. Сега как ще бъде отчетен, като голям успех, голямо отстъпление или голям компромис това, което остана в предложението за промяна в Конституцията аз няма да се наема да го кажа, защото ще прозвучи политически, а не искам да говоря политически. Това, което остана обаче, че ВСС ще бъде разделен на две колегии, явно там становищата, и на политическо ниво, и в органите на съдебната власт са по-изчистени като концепция, концептуално, остава

въпросът с начина на гласуване на избора на членовете на ВСС и ролята на Инспектората на ВСС. Винаги съм искал да кажа, че думичката „реформа“ не съм я харесвал, защото за пръв път чух думата „реформа“ 1986 г., бях първи курс студент по „право“ в Софийския университет, но оптимизирането на органите на съдебната власт в Република България е безспорно. Точно затова идеята за промяна на Конституцията и Закона за съдебната власт получиха такава енергия и получиха такъв импулс за обсъждане, особено в последните няколко месеца. Оттук нататък тази енергия ми се струва, че ще почне да намалява и ще ви кажа защо - колегата Итова и Кожарев са прави, че 2013 г. ВСС предложи много разумни изменения, които предостави на Министерство на правосъдието, но те не получиха своето развитие, т.е. там енергията, която беше вложена в този законопроект или предложение, то не е законопроект, бяха предложения, разумни между другото в огромната си част, споделени и от съдии, прокурори и следователи, и взети, подчертавам, след едно продължително обсъждане, продължило около година, година и няколко месеца, не получи своето развитие. Сега, след като се очерта консенсусно в какви параметри ще се променя Конституцията на Република България в петия си вариант, ще ви кажа, че една голяма част от това, което отбеляза главния прокурор в доклада, с който аз не съм, разбира се, запознат, получава своето обяснение, защото голяма част от предложенията просто за промяна на Конституцията отпадат и поради тази причина отпадат и имплицитно свързаните с това предложения за промяна в ЗСВ. Само един пример да илюстрирам - чл. 130, ал. 5 и 6 - мандата на административните ръководители в органите на съдебната власт, защото изначално предложението за промяна в Конституцията

трябваше да бъдат по-всеобхватни, по-обширни, по-радикални, да отговарят на необходимостта, енергията, която се влага в тази оптимизация, всъщност някой от нас даде ли отговор защо с такъв ентузиазъм се прие на 21 януари Стратегията за съдебна реформа и никой не се противопостави на необходимостта на радикализирането на съдебната реформа в страната и на органите на съдебната власт, а сега се стигна дотам, че около три отделни пункта ще се коментира промяната в Конституцията и оттам свързани с нея промени в закона. До голяма степен, до голяма степен като споделям напълно това, подчертавам го за втори път, както каза и г-жа Итова, в няколко основни пункта, които Закона за съдебната власт позволява и налага да бъдат променени със значително по-голяма скорост от други промени, по-стратегически в самия закон, си задавам въпроса какво ще се получи ако наистина по пътя на промяна на Конституцията и това, което е останало като предложение за промяна отпадне или не се развие с достатъчно голяма енергия. Пак подчертавам - това са мои мнения, защото ВСС не изгради отделна своя позиция, която да заяви в отговор на така наречените обсъждания в публичното пространство на конституционните и законови промени, свързани с функционирането на съдебната власт в Република България.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Аз по принцип не мога да оставя Юлиана Колева сама в това обсъждане, защото дори съм по-голямата на килограми част в тази комисия.

Уважаеми колеги, комисията беше ... първо, за да афишира единното мнение на Съвета, имайки предвид това, че на 8 декември миналата година казахме, че за разделянето на Съвета трябва да се измени Конституцията, което и изпълнителната власт

потвърди навръх „Деня на Конституцията и юриста“. Имахме спорове, прекалено много, но всъщност аз това искам да кажа, което трябва да бъдем коректни - първо комисията не може да обобщи и да направи по-представителна анкета, отколкото е фактически направено, разпространихме картите и в Гражданския съвет и магистратските организации, ние .. на хората, които са ги написали..., изрично има разделение на компетентността, така че няма прознота, и административните съдии ще вземат отношение, и Прокуратурата взема отношение, не е и това проблем. Аз искам да наблегна на друго, че понеже говоря тук по дневния резултатите, които можем да обобщим с днешна дата, защото дори от становището, което приехме, дали от Велико Народно събрание или не, има спорове, но мнозинството реши това, разбира се, беше крехко, това, на което се позоваваме е решение 3, това са, разбира се, друг мач, който други хора ще решават. Така, че не може да искаме от днешното заседание да надхвърли рамките, които сами ние сме си дали, но има нещо, което ми се струва, че е важно да обобщим. Това, което е несъмнено, най-важното обобщение е, че между долните лапи на лъвчетата в нашия герб има една фраза, която ние, за съжаление, сме пропуснали. Говоря като седми състав на ВСС, говоря като отношение между седмия състав на ВСС и 40-тия министър на правосъдието, говоря като гилдия на съдии, прокурори и следователи, и останалите институции. И това е може би най-важното обобщение, което надявам се ще остане безспорно, че не може да се обединим. За съжаление липсата на това обединение е проблем и неговото решение не е по силите нито на Временната тричленна комисия, нито очевидно на седмия състав на ВСС. За голямо съжаление, защото каквото и да стане, дай Бог да се случват тези дълбоки конституционни промени, един Господ знае

колко пари струва дотук обсъждането, защото днешното заседание е само един от елементите на тази цена, заедно с телевизионното време, с всичко друго и с тези титанични усилия от една година, или поне в ускорения, в ожесточения спор поне от ноември миналата година, който почна със сакралната тема затова как без случаен избор не може да има правосъдие. Да дава Господ да се случват тези промени и веднага след тях общественото мнение за българското правосъдие да стане хубаво или каквото на нас ни се иска, но това нарушение на девиза на племето мисля, че е едно от единствените обобщения, които можем да направим, защото, скъпи колеги от седмия състав, ние успяхме наистина да съберем много омраза, голяма от нея напълно незаслужено, но хубавото е, че никой не оспори по същество нито един наш сакрален избор, нито изборът на главен прокурор, нито изборът на председател на Върховния касационен съд, важното е, че и колегите от страната, които са избрани се справят добре и ние не се справихме само в едно направление, в което да дава Господ на осмия състав да работи във финансови условия, които ще обезпечат, имам предвид напредъка и на държавата, които ще обезпечат успеха там, където ние не сме го постигнали, със съобразяване на заплатите със закона, със застраховките и т.н.

И понеже аз мисля, че все пак ние като седми състав имаме и добри страни, не сме толкова едноцветно черни, отвратителни, лоши, статукво, блато, тресавище, най-малкото, защото сред нас светят и светли личности, та в този разностранен състав ние ще успеем да имаме едно по-убедително представяне при следващите обсъждания, които политиците ще ни осигурят, защото виждате колко бързо се измени иска конституционния, няма да даваме акъл на съдийската квота, колегия, част, които бяха

номинирани в седмия състав, че като се измени иска, като се започне едно усложняване на делото, няма да се стигне до отлагане, насрочване и аз се надявам следващото обсъждане да има много по-единна позиция по всички точки, искам само да се пошегувам, че анкетата, която измислих може би не беше ..., защото и въпросите ако почнем да ги обсъждаме дали са коректно зададени, общо взето ние не сме социолози, действително е интересно, но пак е важно, дори тези представителни извадки, отново излиза този единствен резултат, който може да обобщим, че колегията е разделена, дори вътре помежду си съдите, дори вътре помежду си следователите и аз мисля, че това е един от проблемите, с оглед това, което пише между лапите на лъвчетата. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря.

Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз мисля да дам друг нюанс на тълкуване на това, което се е случило през тези няколко месеца, което личеше от обсъжданията от съдиите от апелативните райони. Съвсем накратко, за да осмислим по някакъв начин това двучасово заседание, което имаше и информативен, и водевилен на моменти аналитичен момент, според мен колегията не е разделена, просто съдиите, прокурорите, следователите мислят по отделни въпроси по различен начин и това е толкова естествено, единодушие, единство, мисля, че не е целта да участваме в дебати, в дискусии, така че да намерим най-доброто решение. Че има проблеми със случайното разпределение, въпреки че г-н Георгиев все още трудно се съгласява с този проблем, че има всякакви други проблеми, свързани със статуса на съдиите, прокурорите, конкурсите и пр. никой няма да отрече, не го отрича и нашата колегия, търсим

решения. Според мен недвусмисления извод от днешното двучасово заседание, поне за мен, може да се формулира в едно изречение, че промяна, по който и да е въпрос, за който говорим, е резултат от усилията на всички нас, не е нито само на Министерството, нито на Народното събрание, нито само на съдиите, на съсловните организации, ВСС, на всички наши отговорности, доколкото заемаме тези места временно, активно да се включваме и самостоятелно, и като орган, в дискусиите. И смятам, че работата по законопроекта тепърва предстои и следва да продължи, както и беше казано, и по различните тематични области, които се очертаха аз смятам, че ние трябва активно да участваме, така че да се стигне до най-добрите решения по въпроса.

А за Конституцията, така или иначе стана ясно, че ние становище имаме като ВСС, то е, че промените не могат да се приемат с Велико Народно събрание, осем от членовете бяха с друго становище, заявихме го, написахме го, сведохме го до вниманието на Временната комисия. Това е положението. Така или иначе дискусиата в Парламента предстои, моето мнение е да не обвързваме двата законопроекта, тъй като по много от въпросите няма как ЗСВ да изпревари Законопроекта за изменение на Конституцията. Това е положението, с което трябва да се съобразяваме и с това завършвам - моят извод от днешното заседание е, че трябва да продължим работа в дискусиите по отделните тематични области. Това е смисълът от днешното заседание.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря. Аз, по стечение на обстоятелствата ще продължа изложението на г-н Калпакчиев, няма

да повтарям нещата, които той каза, с които съм съгласна, но не искам от това днешно заседание на ВСС да остане впечатление, защото се чу изказване и малко по-рано от колегата Кожарев, че ние тук имаме съгласие дали този резултат от анкетата е представителна или не. Вижте какво, колеги, нашата задача беше да направим обсъжданията и да чуем мнението на магистратите в страната. Тази анкета, макар и проведена в рамките на съдии при обсъжданията по апелативни райони, ние трябва да уважаваме мнението на всеки един, независимо дали тази анкета е попълнена от 10, от 7 или от 5 % от колегите. Ако нашата задача е да стимулираме тяхната активност, ние с тяхното присъствие в тези събрания по апелативни райони и с попълването на тази анкета сме направили немалко и трябва да отдадем дължимото уважение към мнението на нашите колеги. Смятам, че и по тази причина на днешното заседание, по предложение на Временната комисия сме поканили председателите на апелативните съдилища, съответно апелативните прокурори, включително и тези на Апелативния специализиран наказателен съд и Прокуратура, както и на Военно-апелативния съд и Военно-апелативната прокуратура и ми се струва, че ако някой от тях има желание да сподели нещо във връзка с обсъждането, следва да им предоставим и на тях възможността, затова нека да извлечем ценното от обобщеното, което г-жа Колева представи, включително и данните от тази анкета и наистина да продължим дебата с екипа на Министерство на правосъдието върху конкретните теми, там където нямаме разногласия, а се очертаха, че има такива, те да се движат напред, там където имаме други предложения, разбира се, ще се радваме, г-н министър, да ги споделите и възприемете, и трябва да сме наясно, че каквато и да е реформа, говоря като провеждане на

държавна политика, ние в нея можем да бъдем участници, в никакъв случай не мисля, че може да се гледа, че само съдебната власт е двигател на реформата, съдебната власт е участник в реформата, а ние като ВСС си имаме ангажимент да я управляваме възможно най-добре, така че в нея да работят наистина едни мотивирани, компетентни и почтени съдии, прокурори и следователи, така че връщам се към началото - дали ще има съединение или единение, в интерес на истината първия надпис на сградата на Народното събрание е бил: в единението е силата, така че дали ще постигнем единение или не в случая не е толкова важно, важното е наистина да имаме активна позиция по отделните предложения, които касаят не само промените в Конституцията и в ЗСВ, което подчерта няколко пъти г-жа Колева, много повече е интересувал колегите при проведените обсъждания, разбира се, на съдилищата, г-н Цацаров изложи становището на Прокуратурата, така че нека това да е важното, това, върху което да вървим напред, а не върху факта колко са на брой анкетите и колко са на брой участвалите съдии, или пък респективно колко са на брой участвалите прокурори при изразяване становището на Прокуратурата, не това е важното в случая, важното е изразената активна професионална позиция.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря, г-жо Найденова. Аз мисля, че в момента ако някой да започне да спекулира с тези анкети като някакви такива паднали от небето, те са това, което са, за мен лично тези обсъждания бяха много интересни, в тях се чуха много мнения, т.е. очевидно такива, които са достатъчно ..., имаме база върху която да продължим обсъждането.

Друг колега? Заповядайте!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Едно процедурно предложение имам аз - тъй като в дневния ред изрично е записано, че са

поканени за участие, а не за присъствие административните ръководители на съдилища и прокуратури, мисля, че е време да им дадем думата на тях да вземат и те отношение по единствената точка от днешния дневен ред, а именно обобщаването на тази тема.

ХРИСТО ИВАНОВ: Разбира се. Ако някой от тях желае да вземе думата, ще я получи веднага. Без да се чувствате под някакъв натиск да вземате думата, но всеки присъстващ по масите има възможност.

ГЛАСОВЕ: Ние имаме дисциплинарно дело. /Излизат част от членовете на ВСС/

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

ПОЛК. ДАНОВ: Полк. Данов съм, заместник военно-апелативен прокурор. По отношение на магистратите от военните прокуратури, което е изразено писмено на проведеното събрание е формулирано едно общо становище, което на 96 % съвпада с това, което г-н главния прокурор изнесе тук. Така, че ние нямаме какво, отворени сме за диалог, за участие, само моля ви в средствата за масова информация да няма такива критики: работи, не работи, с оглед спектъра, с който работим. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря.

ДАНИЕЛА ИВАНОВА: Само да ви кажа, че не мога да изкажа никакво мотивирано становище по проекта, тъй като магистратите от Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд не сме били поканени на нито едно обсъждане, включително и това, което се проведе в Съдебната палата с Апелативен съд София. Така, че ние като апелативен район не сме участвали, но следим какво се случва.

ХРИСТО ИВАНОВ: Аз навсякъде съм казвал, че ако считате, че за колегите би имало интерес обсъждане при Вас, аз

съм готов да дойда. Настина продължава дискусиата. Нека това, че в някой предишен момент не е достатъчно добре организирано, колегите положиха много усилия и аз наистина им благодаря, но във всеки следващ етап съм готов да се включа.

ДАНИЕЛА ИВАНОВА: Предполагам, че колегите биха имали интерес, тъй като аз научих от колега, който членува не в Съюза на съдиите, в другия съюз, който ме уведоми, че отива на обсъждане в Съдебната палата, така че ние официално като два съда, и то Апелативен, не сме получавали. Заповядайте есента, когато колегите се върнат от отпуск, заповядайте за да чуете мнението и на колегите, и в Апелативния, и в Специализирания наказателен съд. Така или иначе тези две съдилища, макар и малки, отскоро създадени, мисля, че колегите биха имали своето становище и биха изразили желание да ги изразят, както да чуят и Вашето.

ХРИСТО ИВАНОВ: С удоволствие, когато ме поканите.

ДАНИЕЛА ИВАНОВА: Септември месец ще Ви поканим.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Чобанов.

ВАСИЛ ЧОБАНОВ: Само две думи да кажа. Първо да благодаря на всички, да кажа, че всички становища, които получихме от тези срещи, писмено, са сложени на сайта, сега обобщението, доклада на г-жа Колева е сложен на сайта и може да се гледа, всичко е там, с тези обобщения, с отворения въпрос, това не е само анкета: приемам, не приемам, по-скоро да, по-скоро не, тук има и отворен въпрос, и предложения, които също съществуват. И там има адреса за изпращане на следващите становища. Въпросът не е приключен, дискусиата продължава, още сега като отида в Съвета ще качим и Доклада на Прокуратурата, предполагам, че и на административните съдилища, който излезе

ще го качим, така че там се трупат становища, има и адрес, в момента, в който дойдат ги виждам на телефона си. Искам да ви кажа, че процесът продължава и няма друг начин. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря.

/Закриване на заседанието: 16,00 ч./

Стенографи:

Зоя Костова

Таня Младенова

Невенка Шопска

/Изготвен на 03.08.2015 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ХРИСТО ИВАНОВ